

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף קטו עמוד ב

- א** [מדוע דבר שטיבולו במשקה כגון ירק בחומץ צריך נטילת ידים ?
- ב** [מדוע בטיבול ראשון צריך לטבול את החזרת בחרוסת, ומהו שיעור הטיבול ?
- ג** [האם צריך ליטול ידיו עבור טיבול המרור, ומה שיעור הטיבול ?
- ד** [בלע מצה או מרור בלא לעיסה, האם יצא ידי חובתו ומדוע ?
- ה** [כרך מצה ומרור יחד בסיב הדקל ובלעם, האם יצא ידי חובתו ?

- א** [כיון שמדרבנן לידים יש דין שני לטומאה, וכל הפוסל את התרומה [כלומר שני] שנגע במשקים הם נעשים ראשון, וחוזרים ומטמאים את האוכל.
- ב** [הטעם: לרש"י, משום שיש ארס בחזרת. לרבנו חננאל, מחמת תולעת המצויה בחזרת. השיעור: לרב פפא, צריך להשקיע את החזרת כולה בחרוסת. והואיל ובודאי שיגע במשקים, צריך נטילת ידים כדבר שטיבולו במשקה. לגמרא, אין צריך להשקיעה אלא רק לטבול, והרעל או התולעת מתבטלים. והטעם שצריך ליטול ידיו לטיבול, שמא ישקיע כולה ותיגע במשקה.
- ג** [נטילה: לרבנן אין צריך, שהרי נטל ידיו פעם אחת בטיבול הראשון, ואין מסיח דעתו. לרב פפא צריך, כיון שבניתיים אומר את ההגדה והלל, ויתכן שהסיח דעתו. השיעור: לא ישהה את המרור בחרוסת, שמא מחמת המתיקות תתבטל חריפות המרור.
- ד** [מצה: יצא בריעבה, שהרי אכילה היא לו. אך לכתחילה צריך ללעוס ולטעום טעם מצה. מרור: לרש"י יצא, שאי אפשר שלא טעם בו טעם מרור. לרשב"ם לא יצא, כיון שצריך להרגיש טעם מרירות בפיו. מצה ומרור יחד: ידי מצה יצא, כיון שאינה צריכה טעם. ואף שהמצה לא נגעה בגרונו. ידי מרור לא יצא, שהואיל ולא לעסו ואף אכל מצה עמו אין לו טעם.
- ה** [לא יצא אף ידי חובת מצה. כיון שהסיב חוצץ, ונמצא שלא היתה המצה ממש בפיו.